

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับการวิเคราะห์พฤติกรรมการผู้บริโภครวม 6W 1H ซึ่งประกอบด้วย ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who) ผู้บริโภคซื้ออะไร (What) ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why) ใครมีส่วนในการตัดสินใจซื้อ (Whom) ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When) ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where) และ ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How) ประชากรในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิทย์ – คณิต ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ 17 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 14,592 คน ศึกษาเฉพาะนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ขนาดตัวอย่าง 390 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) กำหนดขนาดตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 5 และปีที่ 6 จำนวน 130 ตัวอย่าง เท่ากัน

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ อธิบายลักษณะต่างๆ ไป ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) อันได้แก่ ทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi square) ทดสอบค่าที (Independent Samples T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance : ANOVA) โดยใช้มาตรวัด Rating Scale เพื่อวัดระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา และระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชา โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ สรุปผลการศึกษาการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค 6W 1H ซึ่งประกอบด้วย ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who) ผู้บริโภคซื้ออะไร (What) ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why) ใครมีส่วนในการตัดสินใจซื้อ (Whom) ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When) ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where) และ ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How) ดังนี้

1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in target Market?)

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 390 คน กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 17 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกมัธยม โรงเรียนคาราวิทยาลัย โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ โรงเรียนวชิรวิทย์ โรงเรียนปิ่นรุ้งรอยแยลส์วิทยาลัย โรงเรียนกาวิละ โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่ โรงเรียนหอพระ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย โรงเรียนวาริชเชียงใหม่ โรงเรียนเทพดินทร์ โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน โรงเรียนวิชัยวิทยา โรงเรียนธรรมราชศึกษา และโรงเรียนพิงครัตน์ นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ร้อยละ 37.2 ได้รับเงินจากผู้ปกครองเพื่อใช้จ่ายประจำวัน 51 – 100 บาท ร้อยละ 73.6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองรวมกัน 20,001 – 50,000 บาท ร้อยละ 42.6 ผู้ปกครองอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ ร้อยละ 33.3

เมื่อจำแนกตามเพศแล้ว พบว่า พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนเพศชาย จำนวน 103 คน ร้อยละ 26.4 เป็นนักเรียนเพศหญิง จำนวน 287 ร้อยละ 73.6

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนเพศชาย ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 36.9 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 30.1 มัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 33.0 นักเรียนเพศหญิง ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 32.1 มัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 34.5 มัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 33.4

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนเพศชาย มีนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ร้อยละ 6.8 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ร้อยละ 23.2 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ร้อยละ 35.0 และ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ร้อยละ 35.0 ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง มีนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ร้อยละ 5.2 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ร้อยละ 26.8 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ร้อยละ 30.0 และ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ร้อยละ 38.0

2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)

2.1 วิชาที่นักเรียนเรียนกวดวิชา คือ

วิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 77.7 รองลงมา คือ วิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 76.9 วิชาเคมี ร้อยละ 74.9 วิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 62.1 วิชาชีววิทยา ร้อยละ 52.1 วิชาสังคม ร้อยละ 20.3 วิชาภาษาไทย ร้อยละ 19.2

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชายเลือกเรียนมากที่สุดคือ คือ วิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 79.6 รองลงมาคือ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาเคมี ร้อยละ 70.9 รองลงมา คือ วิชาชีววิทยา จำนวน 64 คน ร้อยละ 62.1
- นักเรียนเพศหญิง วิชาที่เลือกเรียนมากที่สุด คือ วิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 79.1 รองลงมา คือ วิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 77.0 และวิชาเคมี ร้อยละ 76.3

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวิชาที่เรียนโดยใช้สถิติ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวิชาที่เรียน ในวิชา ชีววิทยา ซึ่งเพศชายจะเลือกเรียนวิชาชีววิทยามากกว่าเพศหญิง

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า

- นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เลือกเรียน 3 ลำดับแรก คือ วิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 85.4 วิชาเคมี ร้อยละ 78.5 วิชา คณิตศาสตร์ ร้อยละ 71.5
- มัธยมศึกษาปีที่ 5 เลือกเรียน 3 ลำดับแรก คือ วิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 76.9 วิชา เคมี ร้อยละ 74.6 และวิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 73.8
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เลือกเรียน 3 ลำดับแรก คือ วิชา คณิตศาสตร์ ร้อยละ 82.3 วิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 73.8 วิชาเคมี ร้อยละ 71.5

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชา 3 วิชา ได้แก่

- วิชาฟิสิกส์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการเรียนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
- วิชาสังคม ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5
- วิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนกวดวิชามากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือวิชา คณิตศาสตร์ ร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ วิชาเคมี ร้อยละ 63.6 และวิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 59.1
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 78.2 รองลงมาคือ วิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 75.2 และวิชาเคมี ร้อยละ 68.3
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 เรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 78.7 รองลงมาคือ วิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 77.0 และวิชาเคมี ร้อยละ 73.8
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 เรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาเคมี ร้อยละ 82.1 รองลงมาคือ วิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 81.4 และวิชา คณิตศาสตร์ ร้อยละ 76.6

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชา 1 วิชา คือ

- วิชา เคมี นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 ขึ้นไปจะเรียนกวดวิชา วิชาเคมีมากกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.51

2.2 เนื้อหาหลักสูตรที่นักเรียนต้องการ

พบว่านักเรียนต้องการเรียนกวดวิชาหลักสูตรเน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 73.3 เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 63.1 เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET ร้อยละ 58.2 และเน้นเพื่อเรียนล่วงหน้าสำหรับเทอมใหม่ ร้อยละ 30.0

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชาย ต้องการเรียนหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง(Quota) ร้อยละ 72.8 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 59.2 และเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT,PAT,O-NET ร้อยละ 57.3
- นักเรียนเพศหญิง ต้องการเรียนหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 73.5 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานและเรียนล่วงหน้า ร้อยละ 64.5 และเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT,PAT,O-NET ร้อยละ 58.5

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวิชาเนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการ และไม่มี ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับหลักสูตรที่ต้องการเรียนกวดวิชา

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 74.6 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 59.2 และ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET ร้อยละ 53.8
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 71.5 รองลงมา เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 70.8 และเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET ร้อยละ 51.5
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 89.2 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET ร้อยละ 69.2 และเน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 43.8

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับเนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับเนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการเรียนกวดวิชา 3 หลักสูตร ได้แก่

- เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรด นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต้องการมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6
- เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5
- เน้นเพื่อเตรียมสอบสอบ GAT, PAT , O-NET นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 54.5 และเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET ร้อยละ 36.4
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 75.2 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 61.4 และเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET ร้อยละ 58.4
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.51 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 72.1 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 68.0 และเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET ร้อยละ 61.5

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือนั้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) ร้อยละ 75.9 รองลงมาคือนั้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ร้อยละ 60.0 และนั้นเพื่อเตรียมสอบ GAT,PAT,O-NET ร้อยละ 58.6

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับเนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการเรียน กวดวิชา โดยใช้สถิติ χ^2 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับเนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการเรียนกวดวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)

3.1 เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน

พบว่านักเรียนให้เหตุผลในการเรียนกวดวิชา เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 96.2 รองลงมา คือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 91.0 ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ร้อยละ 23.3 ตามกระแสนิยม ร้อยละ 11.5 และอยากเจอเพื่อน/แฟน ร้อยละ 9.7

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชาย ให้เหตุผลการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 95.1 รองลงมา คือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 86.4 และอยากเจอเพื่อน/แฟน ร้อยละ 19.4
- นักเรียนเพศหญิง ให้เหตุผลการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 96.5 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 92.7 และครูแนะนำ ร้อยละ 25.4

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับเหตุผลของการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศกับเหตุผลของการเรียนกวดวิชา กับเพศ 1 เรื่องคือ อยากเจอเพื่อน/แฟน นักเรียนชายให้เหตุผลนี้มากกว่านักเรียนหญิง

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้เหตุผลการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 93.8 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 93.1 และครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ร้อยละ 32.3
- นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้เหตุผลของการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 94.6 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 93.8 และครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ร้อยละ 21.5

- นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เหตุผลของการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 86.2 และครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ร้อยละ 16.2

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับเหตุผลของการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างระดับชั้นกับเหตุผลของการเรียนกวดวิชา 2 เหตุผล ได้แก่

- ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้เหตุผลครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติมมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
- เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกคนต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย มากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ให้เหตุผลของการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 100 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 95.5 และครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ร้อยละ 45.5
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้เหตุผลของการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย และต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 95.0 เท่ากัน รองลงมาคือ ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ร้อยละ 28.7 และอยากเจอเพื่อน/แฟน ร้อยละ 11.9
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 4.50 ให้เหตุผลของการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 95.9 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 92.6 และครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ร้อยละ 22.1
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ให้เหตุผลของการเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรกคือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 96.6 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ร้อยละ 86.2 และครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ร้อยละ 17.2

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับเหตุผลของการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับเหตุผลของการเรียนกวดวิชา ในเรื่อง ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม โดยนักเรียนเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ครูจะแนะนำให้เรียนเพิ่มเติมมากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า

3.2 ระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา

พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่ากรเรียนกวดวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.78) แม้ว่านักเรียนจะเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) แต่นักเรียนพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) ซึ่งนักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.07) และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.78)

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชาย ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.73) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.66) พพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียนกวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.13) และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.82)
- นักเรียนเพศหญิง ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.80) เข้าใจเนื้อหาจากการเรียนในโรงเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) พพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.28) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.05) และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77)

จากผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวมระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยวิธีการ t-test พบว่า ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อจำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน พบว่า

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.87) เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.78) พพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.48) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12) และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.88)
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.66) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) พพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.12) นักเรียน

เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.94) การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.71)

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.82) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.48) พอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.28) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.15) การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่า ระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา แตกต่างกัน 3 เรื่อง คือ ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ความพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง และความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ของ ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” พบว่า ระดับความเห็นด้านความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ

- นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” แตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” แตกต่างกับมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง พบว่า ระดับความเห็นด้านความพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” พบว่า ระดับความเห็นด้านความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ

- นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” แตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” แตกต่างกับมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.64) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) พอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.86) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.55) การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59)
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.84) ว่าเข้าใจเนื้อหาจากการเรียนกวดวิชาระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.39) พอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเองระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.78) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75)
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01- 3.50 ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) พอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.20) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.11) และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75)
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ให้ความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นต่อ นักเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.79) พอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.93)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 เรื่อง คือ เรื่อง ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ความพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ท่านเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ผลทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น วิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้นน้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

3.3 มหาวิทยาลัยที่นักเรียนตั้งใจเข้าศึกษาต่อ

พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ตั้งใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร้อยละ 70.3 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 13.8 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร้อยละ 3.8

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ตั้งใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร้อยละ 81.8 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยอื่นๆ ร้อยละ 13.6 และ จุฬาลงกรณ์ร้อยละ 4.5
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ตั้งใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร้อยละ 74.3 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 10.9 และมหาวิทยาลัยขอนแก่น ร้อยละ 4.0
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ตั้งใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร้อยละ 70.5 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 13.1 และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร้อยละ 5.7
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ตั้งใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 17.9 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร้อยละ 4.8

3.4 กลุ่มคณะที่นักเรียนต้องการเลือก 3 ลำดับ ได้แก่

กลุ่มคณะที่นักเรียนต้องการเลือกลำดับที่ 1 คือ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ/เทคนิคการแพทย์/พยาบาล คิดเป็นร้อยละ 54.4 เลือกลำดับที่ 2 คือ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ ร้อยละ 23.6 และเลือกลำดับที่ 3 คือ กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์/สังคมศาสตร์/สื่อสารมวลชน/รัฐศาสตร์/นิติศาสตร์ ร้อยละ 21.5

4. ใครมีส่วนในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)

พบว่าผู้มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม คือ ตนเอง ร้อยละ 89.7 พ่อ/แม่ ร้อยละ 53.8 เพื่อน/แฟน ร้อยละ 20.0 ครู/อาจารย์ ร้อยละ 6.7 โรงเรียน ร้อยละ 1.3 และ พี่ ร้อยละ 1.0

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชาย ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก ได้แก่ ตนเอง ร้อยละ 91.3 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 45.6 และเพื่อน/แฟน ร้อยละ 25.2
- นักเรียนเพศหญิง ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก ได้แก่ ตนเอง ร้อยละ 89.1 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 56.8 และเพื่อน/แฟน ร้อยละ 18.1

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผู้มีอำนาจในการเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง ร้อยละ 90.8 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 66.2 และเพื่อน/แฟน ร้อยละ 16.2
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง ร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 45.4 และ เพื่อน/แฟน ร้อยละ 18.5
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง ร้อยละ 92.3 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 50.0 และเพื่อน/แฟน ร้อยละ 25.4

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับผู้มีอำนาจในการเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา ได้แก่ พ่อ/แม่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พ่อ/แม่ มีส่วนในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง ร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 54.5 และเพื่อน/แฟน ร้อยละ 18.2

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง ร้อยละ 89.1 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 52.5 และเพื่อน/แฟน ร้อยละ 18.8
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง ร้อยละ 92.6 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 52.5 และเพื่อน/แฟน ร้อยละ 21.1
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง ร้อยละ 90.3 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ ร้อยละ 55.9 และเพื่อน/แฟน ร้อยละ 19.3

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับผู้มีอำนาจในการเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)

5.1 วันที่เลือกเรียนกวดวิชา

พบว่านักเรียนเรียนกวดวิชาช่วงวัน จันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 88.5 เรียนวันเสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ 88.7

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชาย ส่วนใหญ่เลือกเรียนกวดวิชาวันเสาร์-อาทิตย์ ร้อยละ 93.2 และเรียนวันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 87.4
- นักเรียนเพศหญิง ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาวันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 88.9 และเรียนวันเสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ 87.1

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวันที่เลือกเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2

พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวันที่เลือกเรียนกวดวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนกวดวิชาวันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 87.7 และเรียนวันเสาร์อาทิตย์ ร้อยละ 83.1
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนกวดวิชาวันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 82.3 และเรียนวันเสาร์อาทิตย์ ร้อยละ 88.5

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกวดวิชาวันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 95.4 และเรียนวันเสาร์อาทิตย์ ร้อยละ 94.6

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับวันที่เรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับวันที่เรียนกวด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกวดวิชาวันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 95.4 เรียนวันเสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ 94.6 มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 เรียนกวดวิชาวันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 90.0 และเรียนกวดวิชาวันเสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ 77.3
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เรียนกวดวิชา วันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 87.1 เรียนกวดวิชาวันเสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ 87.1 ตามลำดับ
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 เรียนกวดวิชา วันจันทร์ – ศุกร์ ร้อยละ 88.5 เรียนกวดวิชาวันเสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ 87.7
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 เรียนกวดวิชา ร้อยละ 89.0 เรียนกวดวิชาวันเสาร์ – อาทิตย์ ร้อยละ 92.4

เมื่อพิจารณาจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับวันที่เลือกเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับวันที่เลือกเรียนกวดวิชาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5.2 ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการเรียนกวดวิชา

ตารางที่ 5 – 1 แสดงร้อยละของช่วงเวลาการเรียนกวดวิชาที่แหล่งเรียนแต่ละแหล่ง ในช่วงวันจันทร์ – ศุกร์ ดังนี้

แหล่งเรียนกวดวิชา	16.00 ถึง 20.00 น.	20.01 ถึง 24.00 น.	24.01 ถึง 04.00 น.	04.01 ถึง 08.00 น.
โรงเรียนกวดวิชา	55.9	2.6	0.3	0.0
โรงเรียนจัดสอนเสริม	24.6	1.0	0.0	1.5
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน	20.5	2.1	0.0	0.0
จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย	15.6	1.5	0.0	0.5
เรียนVDO Multimedia ผ่าน Internet	10.3	6.2	0.3	1.0

ตารางที่ 5 – 2 แสดงร้อยละของช่วงเวลาการเรียนกวดวิชากับแหล่งเรียนแต่ละแห่ง ในช่วงวันเสาร์ – อาทิตย์ ดังนี้

แหล่งเรียนกวดวิชา	08.00 ถึง 12.00 น.	12.01 ถึง 16.00 น.	16.01 ถึง 21.00 น.	20.01 ถึง 24.00 น.
โรงเรียนกวดวิชา	46.7	39.5	19.5	0.5
โรงเรียนจัดสอนเสริม	12.6	4.4	2.3	0.0
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน	11.3	10.0	5.9	0.8
จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย	6.9	6.9	5.1	1.0
เรียนVDO Multimedia ผ่าน Internet	4.9	5.4	4.4	3.3

6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)

6.1 แหล่งที่เรียนกวดวิชา

พบว่า นักเรียนเรียนกวดวิชาช่วงวัน จันทร์ – ศุกร์ เรียนกวดวิชาที่แหล่งเรียนกวดวิชา ดังนี้ เรียนที่โรงเรียนกวดวิชา ร้อยละ 55.9 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม ร้อยละ 24.9 รองลงมา คือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน ร้อยละ 21.0 รองลงมา คือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 16.7 และ เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 15.6

นักเรียนที่เรียนกวดวิชาวันเสาร์ – อาทิตย์ เรียนกวดวิชาที่แหล่งเรียนกวดวิชา ดังนี้ เรียนที่โรงเรียนกวดวิชา ร้อยละ 64.1 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน ร้อยละ 21.0 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม ร้อยละ 15.6 จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 15.4 และเรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 12.1

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชาย ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา ร้อยละ 50.5 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม ร้อยละ 25.2 รองลงมา คือ เรียนกับครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน ร้อยละ 17.5 จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 12.6 และ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 16.5
- นักเรียนเพศหญิง ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา ร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม ร้อยละ 24.7 รองลงมา คือ เรียนกับครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน ร้อยละ 22.3 จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 18.1 และ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 15.3

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแหล่งที่เรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแหล่งที่เรียนกวดวิชา เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เลือกเรียนแหล่งกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาคือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เลือกเรียนแหล่งกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม และครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 เท่ากัน รองลงมา คือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ตามลำดับ
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เลือกเรียนแหล่งกวดวิชา 3 ลำดับแรก คือ

โรงเรียนกวดวิชา	จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8	รองลงมาคือ
เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet	จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9	รองลงมาคือ
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน	จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4	รองลงมาคือ
จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย	จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5	และ
เรียนที่โรงเรียนจัดสอนเสริม	จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4	ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับแหล่งที่เรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับแหล่งที่เรียนกวดวิชาในเรื่องโรงเรียนจัดสอนเสริม โรงเรียนกวดวิชา ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้านและเรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา หลากหลายรูปแบบมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาคือ โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 5 คน คิด

- เป็นร้อยละ 22.7 เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และเรียนกับครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมา คือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และ เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 17 คน ร้อยละ 16.8
 - นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมาคือ เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 เรียนที่โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และจ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9
 - นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมาคือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 และ เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 15 คน ร้อยละ 10.3

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับแหล่งที่เรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับแหล่งที่เรียนกวดวิชา 1 แหล่ง คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม โดยนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ร้อยละ 59.1 เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริม

6.2 รูปแบบการเรียนที่นักเรียนใช้ในการเรียนกวดวิชา

พบว่า พบว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาในรูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน ร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ แบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 45.1 รองลงมาคือ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 19.2

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชาย ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาในรูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” ร้อยละ 61.20 รองลงมาคือ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 39.80 รองลงมาคือ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 19.42

- นักเรียนเพศหญิง ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชารูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” ร้อยละ 64.40 รองลงมาคือ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 47.20 รองลงมาคือ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 19.23

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบเรียนกวดวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชารูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 54.6 รองลงมาคือ เรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ เรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 10.0
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชารูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน ร้อยละ 62.3 รองลงมาคือ เรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 46.9 รองลงมาคือ เรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 13.8
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชารูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน ร้อยละ 73.8 รองลงมาคือ เรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 53.8 รองลงมาคือ เรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 10.0

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับรูปแบบการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับรูปแบบเรียนกวดวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้ง 3 รูปแบบ โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหลายรูปแบบกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชารูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน ร้อยละ 59.1 เรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 18.2 และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 17.3
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชารูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน ร้อยละ 76.2 เรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 35.7 และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 13.9
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชารูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน ร้อยละ 62.3 เรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 48.4 และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 20.5

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ส่วนใหญ่เรียนกวดวิชารูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 เรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับรูปแบบการเรียนกวดวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับรูปแบบเรียนกวดวิชาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมสูง เรียนกวดวิชารูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ มากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า

6.3 แหล่งเรียนกวดวิชารูปแบบครูสอนสด

การเรียนกวดวิชารูปแบบครูสอนในห้องเรียน มีสัดส่วนร้อยละ 63.6 โรงเรียนกวดวิชาที่นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียน คือ ไล่เซียม ร้อยละ 25.7 ครูคลับ ร้อยละ 19.7 ครูณีกวดวิชา (ครูแขก) ร้อยละ 8.1 ช้างเผือกวิชาการ (PEC) ร้อยละ 3.9 บัณฑิตวิทยา (BAC) ร้อยละ 2.8 สวนดอกกวดวิชา (MAZ) รัชดา กวดวิชา และชำนาญกวดวิชา (Enta) ร้อยละ 1.4 เท่ากัน ในส่วนนี้เป็นนักเรียนที่เรียนกับครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน ร้อยละ 13.73 จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 3.17

6.4 แหล่งเรียนกวดวิชารูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์

เรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 45.1 โรงเรียนกวดวิชาที่นักเรียนเลือกเรียน คือ กวดวิชาวรรณสรณ์ (อู๋) ร้อยละ 37.6 เอ็นคอนเซ็ปต์ (Enconcept) ร้อยละ 1.75 กวดวิชาอาจารย์ปิง (Da'vance) ร้อยละ 12.5 กวดวิชาสู่ออนาคต (Tutor Plus) ร้อยละ 8.3 ปรมัติศึกษา (Idea Physics) ร้อยละ 6.9 ภาษาอังกฤษอาจารย์ซัชซัย (Ac'cess) ร้อยละ 4.6

6.5 แหล่งเรียนกวดวิชารูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet

เรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ร้อยละ 19.2 โดยเว็บไซต์ที่นักเรียนเลือกเรียนกวดวิชา คือ www.pec9.com ร้อยละ 30.2 www.trueplookpanya.com ร้อยละ 15.6 www.tutoronline.co.th ร้อยละ 15.6 www.schoolbus.truelife.com, www.vichakarn.com ร้อยละ 10.4 เท่ากัน www.chulaonline.com ร้อยละ 6.3 และเรียนที่อื่น ร้อยละ 11.5

7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)

7.1 การทราบแหล่งกวดวิชาจากสื่อ

พบว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากคำแนะนำของเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 87.9 จากแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 67.2 จากป้ายโฆษณา ร้อยละ 34.6 จากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 31.3 เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน ร้อยละ 14.9 จากโฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร ร้อยละ 11.0 จากการส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ 5.9 โฆษณาวิทยุ ร้อยละ 2.6

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

- นักเรียนเพศชาย ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก ได้แก่ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 90.3 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 50.5 และจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 32.0
- นักเรียนเพศหญิง ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก ได้แก่ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 87.9 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 67.2 และป้ายโฆษณา ร้อยละ 34.6

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทราบแหล่งกวดวิชาจากสื่อ โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทราบแหล่งกวดวิชาจากสื่อ ในเรื่อง การแจกแผ่นพับใบปลิว นักเรียนหญิงจะทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากการแจกแผ่นพับใบปลิวมากกว่านักเรียนชาย

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 91.5 รองลงมาคือ จากแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 63.8 ป้ายโฆษณา ร้อยละ 40.0
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 63.1 และป้ายโฆษณา ร้อยละ 34.6
- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 74.6 รองลงมาคือ จากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 36.9

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับการทราบแหล่งกวดวิชาจากสื่อ โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทราบแหล่งกวดวิชาจากสื่อ ในเรื่อง เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทราบ

แหล่งเรียนกวดวิชาจากการเคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียนมากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

จำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า

- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 81.8 รองลงมาคือ จากแผ่นพับใบปลิว และป้ายโฆษณา ร้อยละ 54.5 เท่ากัน รองลงมาคือ จากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 36.4
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 85.1 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 63.4 และจากป้ายโฆษณา ร้อยละ 31.7
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.51 ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 91.8 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 66.4 และป้ายโฆษณา ร้อยละ 36.9
- นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู ร้อยละ 87.6 รองลงมาคือ จากแผ่นพับใบปลิว ร้อยละ 72.4 เท่ากัน และจากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 34.5

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับการทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับการทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7.2 วิธีการชำระเงินที่นักเรียนสะดวก คือ

ชำระเงินสดด้วยตนเองที่โรงเรียนกวดวิชา ร้อยละ 76.7 ชำระผ่านธนาคาร ร้อยละ 43.4 ชำระผ่านบัตรเครดิต ร้อยละ 8.5 ชำระผ่านบัตรเงินสด ร้อยละ 4.1

7.3 วิธีการเดินทางไปเรียนกวดวิชา

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางไปเรียนกวดวิชาโดยรถยนต์ส่วนบุคคล ร้อยละ 38.7 รองลงมาคือ จักรยานยนต์ ร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง ร้อยละ 23.1

5.1.2 ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่

สรุปผลในรูปแบบตารางแสดงระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ 3 ลำดับแรก ดังแสดงในตารางที่ 5 – 3 ถึง ตารางที่ 5 – 15

ตารางที่ 5 – 3 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

ปัจจัยด้านต่างๆต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชา	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ด้านผลิตภัณฑ์	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.40)	มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18)	เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.89)
ด้านคุณภาพ	ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.95)	มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.65)
ด้านบริการ	เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อยดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.26)	จัดกิจกรรมแนะนำ การเตรียมตัวสอบ และแนะแนวข้อสอบ (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.24)	ให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.23)
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.74)	มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สถัดไป (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.53)	ลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.51)

ตารางที่ 5 – 4 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเพศ ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

เพศ	ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ชาย	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.47)	มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.10)	เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.82)
หญิง	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.38)	มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.21)	เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91)

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าค่าเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัยย่อยพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 – 5 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านคุณภาพ จำแนกตามเพศ ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

เพศ	ปัจจัยด้านคุณภาพ		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ชาย	ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.11)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91)	มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.58)
หญิง	ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.21)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.97)	มีการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.67)

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัยย่อยพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 – 6 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านบริการ จำแนกตามเพศ ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

เพศ	ปัจจัยด้านบริการ		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ชาย	จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.17)	เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.16)	สามารถติดต่อกับโรงเรียนกวดวิชาได้สะดวก(ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.14)
หญิง	เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.30)	จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ และให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว(ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.27) เท่ากัน	สามารถติดต่อกับโรงเรียนกวดวิชาได้สะดวก (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.25)

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อด้านบริการจำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัยย่อยพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 – 7 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเพศ ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

เพศ	ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ชาย	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.81)	มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียน คอร์สตัดไป (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.48)	ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.34)
หญิง	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72)	การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.59)	มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียน คอร์สตัดไป (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.55)

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อด้านการส่งเสริมการตลาดจำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัยย่อยพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร

ตารางที่ 5 – 8 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามระดับชั้น ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

ระดับชั้น	ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
มัธยมศึกษาปีที่ 4	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน(ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.44)	มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.26)	เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.92)
มัธยมศึกษาปีที่ 5	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน(ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.31)	มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.10)	เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.92)
มัธยมศึกษาปีที่ 6	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน(ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.45)	มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18)	เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.82)

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามระดับชั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 – 9 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านคุณภาพ จำแนกตามระดับชั้น ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

ระดับชั้น	ปัจจัยด้านคุณภาพ		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
มัธยมศึกษาปีที่ 4	ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.04)	มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.83)
มัธยมศึกษาปีที่ 5	ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.13)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.81)	มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.55)
มัธยมศึกษาปีที่ 6	ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.23)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.01)	มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยพบว่าให้ความสำคัญต่อยปัจจัยด้านคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องการรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน และมีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ของการรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อการรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงินมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ของการมีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ ความสำคัญต่อการมีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 5 – 10 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านบริการ จำแนกตาม ระดับชั้น ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

ระดับชั้น	ปัจจัยด้านบริการ		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
มัธยมศึกษาปีที่ 4	เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.38)	จัดกิจกรรมแนะนำการ เตรียมตัวสอบ และ แนะนำข้อสอบ และ สามารถติดต่อกับ โรงเรียนกวดวิชาได้ สะดวก (ระดับมาก ที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.28 เท่ากัน)	ให้ข้อมูลการรับสมัคร ของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว (ระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.22)
มัธยมศึกษาปีที่ 5	เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18)	จัดกิจกรรมแนะนำการ เตรียมตัวสอบ และ แนะนำข้อสอบ และ ให้ข้อมูลการรับสมัคร ของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว (ระดับ มาก ค่าเฉลี่ย 4.12 เท่ากัน)	สามารถติดต่อกับ โรงเรียนกวดวิชาได้ สะดวก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.10)
มัธยมศึกษาปีที่ 6	ให้ข้อมูลการรับสมัคร ของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว (ระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.35)	จัดกิจกรรมแนะนำการ เตรียมตัวสอบ และ แนะนำข้อสอบ (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.34)	สามารถติดต่อกับ โรงเรียนกวดวิชาได้ สะดวก (ระดับมาก ที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.28)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องการจัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบและแนะนำข้อสอบ จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

เมื่อทดสอบความความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของการจัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบและแนะนำข้อสอบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบและแนะนำข้อสอบมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 5 – 11 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามระดับชั้น ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

ระดับชั้น	ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
มัธยมศึกษาปีที่ 4	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.97)	ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.65)	มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียน คอร์สถัดไป (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60)
มัธยมศึกษาปีที่ 5	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60)	การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยู นิตยสาร (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.47)	มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียน คอร์สถัดไป (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.44)
มัธยมศึกษาปีที่ 6	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.65)	ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.60)	การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยู นิตยสาร (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.58)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องราคาถูก และ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

เมื่อทดสอบทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของราคาถูก พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อราคาถูกมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของการผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้

ความสำคัญต่อการผ่อนชำระเป็นงวดๆ ได้ แตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความสำคัญต่อการผ่อนชำระเป็นงวดๆ ได้ แตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 5 – 12 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

เกรดเฉลี่ยสะสม	ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ต่ำกว่า 2.51	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09)	คือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.86)	คือ เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมากค่าเฉลี่ยรวม 3.68)
2.51 – 3.00	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.34)	คือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.21)	เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.90)
3.01 – 3.50	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.39)	คือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.14)	เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.93)
3.51 – 4.00	ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.50)	มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.25)	คือ เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.88)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ให้ความสำคัญต่อความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน น้อยกว่านักเรียนที่ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 และ นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้ความสำคัญต่อ ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน น้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 5 – 13 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านคุณภาพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

เกรดเฉลี่ยสะสม	ปัจจัยด้านคุณภาพ		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ต่ำกว่า 2.51	คือ ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวง ศึกษาธิการ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.14)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.86)	มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.77)
2.51 – 3.00	ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวง ศึกษาธิการ (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.25)	คือ สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.05)	มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.70)
3.01 – 3.50	คือ ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวง ศึกษาธิการ (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.07)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.84)	มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72)
3.51 – 4.00	ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวง ศึกษาธิการ (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.23)	สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.99)	มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.70)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 – 14 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านบริการ จำแนกตาม
เกรดเฉลี่ยสะสม ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

เกรดเฉลี่ยสะสม	ปัจจัยด้านบริการ		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ต่ำกว่า 2.51	ให้ข้อมูลการรับสมัคร ของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว (ระดับ มาก ค่าเฉลี่ย 4.09)	คือ จัดกิจกรรมแนะนำ การเตรียมตัวสอบ และ แนะแนวข้อสอบ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.00)	เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91)
2.51 – 3.00	ให้ข้อมูลการรับสมัคร ของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว และ เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.28 เท่ากัน)	จัดกิจกรรมแนะนำการ เตรียมตัวสอบ และแนะ แนวข้อสอบ (ระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.25)	สามารถติดต่อกับ โรงเรียนกวดวิชาได้ สะดวก (ระดับมาก ที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.23)
3.01 – 3.50	ให้ข้อมูลการรับสมัคร ของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว และ จัด กิจกรรมแนะนำการ เตรียมตัวสอบ และแนะ แนวข้อสอบ (ระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.25)	เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.22)	สามารถติดต่อกับ โรงเรียนกวดวิชาได้ สะดวก (ระดับมาก ที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.20)
3.51 – 4.00	เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง (ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.33)	คือ สามารถติดต่อกับ โรงเรียนกวดวิชาได้ สะดวก (ระดับมาก ที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.29)	จัดกิจกรรมแนะนำการ เตรียมตัวสอบ และแนะ แนวข้อสอบ (ระดับ มาก ค่าเฉลี่ย 4.28)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 – 15 สรุปผลการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ที่มีค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญสูงสุด 3 ลำดับแรก

เกรดเฉลี่ยสะสม	ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
ต่ำกว่า 2.51	ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.77)	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.64)	การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณาวิทยุ นิตยสาร (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.59)
2.51 – 3.00	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.71)	ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.63)	การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณาวิทยุ นิตยสาร และมีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียน คอร์สตัดไป (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.50)
3.01 – 3.50	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.85)	การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณาวิทยุ นิตยสาร (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.58)	มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียน คอร์สตัดไป (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.57)
3.51 – 4.00	ราคาถูก (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68)	ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.44)	การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณาวิทยุ นิตยสาร (ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.43)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ

สรุปข้อมูลจากแบบสอบถามคำถามเปิด ที่นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม สามารถสรุปได้เป็น 3 ส่วน คือ ปัญหาที่พบ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และข้อได้เปรียบเมื่อเทียบกับรูปแบบอื่น ดังนี้

1. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชารูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน”

พบว่านักเรียนระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ จำนวน 264 คน ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ปัญหาที่พบ คือ ความสามารถของครูผู้สอนครูไม่เก่ง สอนไม่รู้เรื่อง คุยนอกเรื่อง สอนซ้ำซ้อน ไม่ให้ความสนใจสนทนากับนักเรียน สอนเร็วเกินไป (33 คน) คนเยอะ สถานที่คับแคบ ครูดูแลไม่ทั่วถึง เพื่อนเสียงดัง (15 คน) เนื้อหาไม่ชัดเจน สอนไม่ตรงกับที่โรงเรียน สอนไม่ทันตามกำหนด ไม่ตรงเวลา (12 คน) ขาดเรียนไม่ได้ ไม่มีรอบชดเชย (2 คน)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ต้องการเทคนิคการจำเนื้อหาต่างๆ ที่ง่ายและน่าสนใจ (3 คน) ไม่เก็บค่าเรียนแพงเกินไป (2 คน) ไม่เก็บค่าเรียนแพงเกินไป (2 คน) อยากให้ครูเน้นจุดที่ไม่เข้าใจแบบตัวต่อตัว (2 คน)

ข้อได้เปรียบเมื่อเทียบกับรูปแบบการเรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ และแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet คือ ไม่เข้าใจสามารถถามได้ (52 คน) เรียนกับครูในห้องเรียนที่โรงเรียนจะไม่รู้ละเอียดเท่าไปเรียนที่บ้านครู (1 คน) รู้สึกว่าถ้าไม่เรียนกวดวิชาจะรู้่น้อยกว่าคนอื่น (1 คน)

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชารูปแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์”

พบว่านักเรียนระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ จำนวน 254 คน ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ปัญหาที่พบ คือ สอนเร็วตามไม่ทัน ต้องใช้สมาธิจดจ่อกับการเรียน (16 คน) ไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจสามารถถามได้ (75 คน) อดเนื้อหามาไม่ค่อยมีเวลาพัก บางครั้งง่วงนอน (9 คน) จอเล็กไป ทำให้เห็นไม่ชัด แผ่น DVD ชัดซึ้ง ขาดเรียนแล้วซ่อมยาก (6 คน) ผู้คนเสียงดัง (2 คน) ราคาแพง (2 คน) บางครั้งครูสอนผิด (1 คน)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ อยากได้ข้อสอบเยอะ (6 คน) เปิดเวลาทำการให้ดีกว่านี้ (2 คน)

ข้อได้เปรียบเมื่อเทียบกับรูปแบบการเรียนแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” และ แบบVDO Multimedia ผ่าน Internet คือ ดูย้อนหลังได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว และเลือกเวลาเรียนเองได้ (11 คน)

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชารูปแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet”

พบว่านักเรียนระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ จำนวน 254 คน ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

ปัญหาที่พบ คือ ไม่เข้าใจ ไม่สามารถถามได้ แต่สามารถดูซ้ำได้ (24 คน) อินเทอร์เน็ตช้า ไม่มีอินเทอร์เน็ต (7 คน) สอนดีเข้าใจ แต่ต้องมีระเบียบในตนเอง (7 คน) บรรยากาศไม่รู้สึกละเหมือนเรียนพิเศษ มีSocial Network ทำให้ออกแวกได้ (7 คน) เนื้อหาตกหล่น เพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้นอธิบายอย่างละเอียด (4 คน) เรียนไม่ทัน (2 คน) อยากเรียนแต่มีไม่มาก หายากแถมเสียเงิน (2 คน) ไม่มีครูคอยควบคุม (1 คน)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ควรมีบอร์ดรับตอบข้อสงสัย (2 คน) ค่าเรียนควรลดน้อยลงกว่านี้ (2 คน) มีหลายวิชาและสามารถเรียนฟรีได้ (1 คน)

ข้อได้เปรียบเมื่อเทียบกับเรียนกวดวิชารูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” และ รูปแบบ “DVD รวมกลุ่มเรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” คือ สะดวก รวดเร็ว ได้ตลอดเวลา (8 คน) เป็นส่วนตัวดี (1 คน) ช่วยให้มีความรู้ (1 คน)

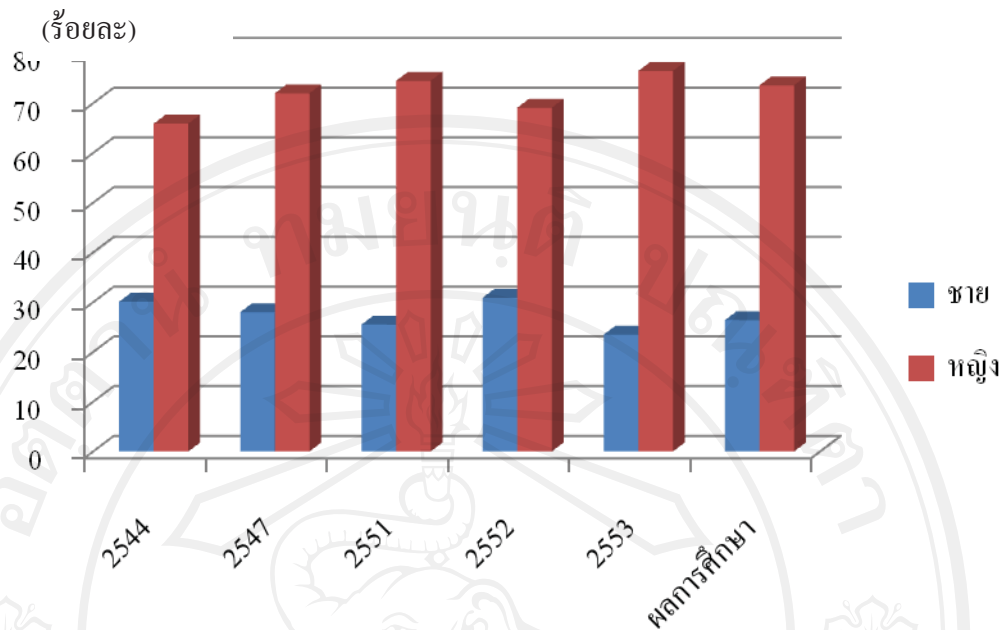
5.2 อภิปรายผล

5.2.1 พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่

อภิปรายผลเปรียบเทียบกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ภายใต้กรอบความคิด 6W 1H ได้ดังนี้

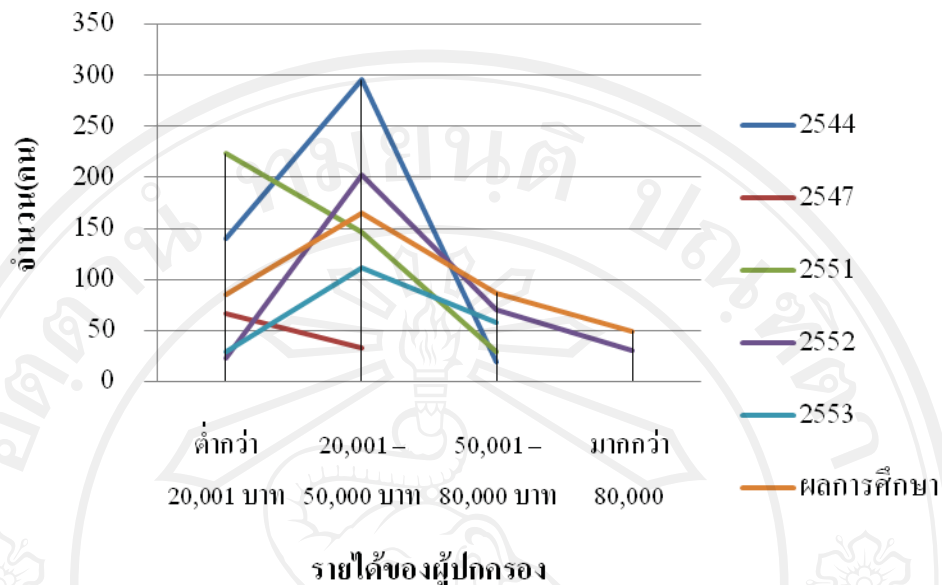
1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in target Market?)

พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่เรียนกวดวิชา มีสัดส่วนเพศชายต่อเพศหญิงที่เรียนกวดวิชา โดยประมาณ 30 : 70 ซึ่งการศึกษารุ่นนี้มีนักเรียนเพศชาย 26.4 เพศหญิง ร้อยละ 73.6 สอดคล้องกับการศึกษาของถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 23.5 เพศหญิง ร้อยละ 76.5 สอดคล้องกับปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) พบว่า นักเรียนเพศชาย ร้อยละ 30.9 นักเรียนเพศหญิง 69.1 สอดคล้องกับการศึกษาของพัชรา บัวเกตุ (2551) พบว่า นักเรียนเพศชาย ร้อยละ 25.5 เพศหญิง ร้อยละ 74.5 สอดคล้องกับการศึกษาของประสงค์ ไชยวรรณ (2547) พบว่า เป็นนักเรียนเพศชาย ร้อยละ 28 เพศหญิง ร้อยละ 72 เป็นนักเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของวิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2544) พบว่า เป็นนักเรียนเพศชาย ร้อยละ 30.1 เป็นนักเรียนเพศหญิง ร้อยละ 65.9 ดังแสดงตามกราฟ 5 - 16

ภาพ 5 – 1 แสดงจำนวนนักเรียนที่เรียนกวตวิชา จำแนกตามเพศ

ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ สอดคล้องกับการศึกษาของพัชรา บัวเกตู (2551) ที่พบว่าผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมากที่สุด รายได้ของผู้ปกครอง 20,001 – 50,000 บาท เมื่อนำรายได้ของผู้ปกครองจากผลการศึกษาในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ปีพ.ศ.2544 จากการศึกษาของวิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ การศึกษาของประสงค์ ไชยวรรณ (2547) ของพัชราภรณ์ บัวเกตู (2551) ของปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) และของถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553) มาแสดงในรูปกราฟ ได้ผลดังกราฟที่ 5 - 17

ภาพ 5 – 2 แสดงรายได้ของผู้ปกครอง ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2544 - 2554

2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)

1) วิชาที่นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุด 4 ลำดับ วิชาฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เคมี และภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรา บัวเกตุ (2551) วิชาที่เลือกเรียนคือ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ เคมี

2) เนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการเรียนคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) และเน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2544) ที่นักเรียนต้องการเรียนเนื้อหาล่วงหน้า รองลงมาคือปูพื้นฐานทำเกรดให้แน่น และเน้นแนวข้อสอบ Quota, Entrance และผลการศึกษาของ อดิสรณ์ อินทแก้ว (2553) ที่พบว่าหลักสูตรที่นักเรียนเลือกเรียนกวดวิชาคือ เน้นเนื้อหามัธยมศึกษาตอนปลายพร้อมแนวข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และหลักสูตรปูพื้นฐานให้แน่น เน้นเนื้อหาและแนวข้อสอบ และหลักสูตรเตรียมสอบ Quota แสดงดังตารางที่ 5 – 16

ตารางที่ 5 – 16 ตารางแสดงหลักสูตรที่นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชา

ลำดับที่	2544 วิริยะ	2553 ถนิมภรณ์	2554 ผลการศึกษา
1.	เรียนเนื้อหาล่วงหน้า	ปูพื้นฐานให้แน่น	เตรียมสอบ Quota
2.	ปูพื้นฐานให้แน่น	เน้นเนื้อหา + แนวข้อสอบ	ปูพื้นฐานทำเกรด
3.	เน้นแนวข้อสอบ Quota, Entrance	เตรียมสอบ Quota	Admission

3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)

จากผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ เหตุผลของการเรียนกวดวิชาของมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย และเพื่อทำเกรดที่โรงเรียนให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชา ในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ซึ่งพบว่า เหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อ และเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น เช่นเดียวกับของ พัชรา บัวเกตุ (2551) ที่ศึกษาเรื่องความเป็นไปได้โครงการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาในอำเภอเมืองจังหวัดตาก พบว่า เหตุผลที่เรียนกวดวิชา เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย รองลงมา เพื่อเพิ่มระดับผลการเรียนที่โรงเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของประสงค์ ไชยวรรณ (2547) เรื่อง การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่; กรณีศึกษาโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย และโรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม เช่นกัน

แตกต่างกับเหตุผลของการเรียนกวดวิชาจากการศึกษาของ วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2544) ที่ศึกษาเรื่องเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อทำเกรดที่โรงเรียน รองลงมา เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย อาจเป็นเพราะว่าการสอบ Entrance สอบเพียงปีละครั้ง นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ไม่สามารถสอบได้ แต่นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีทั้ง 3 ระดับชั้น จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามต้องการหลักสูตรเรียนเพื่อทำเกรดที่โรงเรียนมากกว่า

จะเห็นได้ว่าช่วงเวลา 10 ปีนี้ เหตุผลของนักเรียนจากเดิมที่เน้นเรียนกวดวิชาเพื่อทำเกรดที่โรงเรียนให้สูงขึ้น เปลี่ยนแปลงไปเป็นมุ่งเน้นเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย เมื่อ

พิจารณาหลักสูตรการเรียนกวดวิชาเพื่อการเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 58.2 เมื่อเทียบกับผลการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (2553) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่พบว่านักเรียนเพียง ร้อยละ 9.9 เท่านั้นที่ต้องการเรียนกวดวิชาในหลักสูตรเพื่อการเตรียมสอบ GAT, PAT นี้ ส่วนมหาวิทยาลัยที่นักเรียนตั้งใจเข้าศึกษาต่อคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สอดคล้องกับการศึกษาของถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553) ที่พบว่ามหาวิทยาลัยที่เลือกมากที่สุดคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

4. ใครมีส่วนในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)

สำหรับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชาด้วยตนเอง โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจ คือ พ่อ/แม่ เพื่อน/แฟน สำหรับการศึกษานั้นจะใช้คำถามว่า ใครมีส่วนในการชักจูงหรือแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ซึ่งในกรณีนี้ผู้ศึกษานำไปไว้ในส่วนของคำถามว่านักเรียนทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อใด

5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)

พบว่า นักเรียนเลือกเรียนกวดวิชาวันจันทร์ – ศุกร์ ในช่วงเวลา 16.00 – 20.00 น. และวันเสาร์ – อาทิตย์ ช่วง 08.00 – 12.00 น. และ 12.01 – 16.00 น. สอดคล้องกับการศึกษาของปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) ที่พบว่าเวลาที่นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชามากที่สุดคือ จันทร์ – ศุกร์ หลังเลิกเรียน และเสาร์ – อาทิตย์ แต่มีสัดส่วนร้อยละที่ต่ำกว่า ซึ่งเป็นเพราะมีตัวเลือกให้นักเรียนเลือกตอบมากกว่าการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ช่วงเวลาปิดภาคเรียน ร้อยละ 31.73 และ แล้วแต่ผู้สอนนัดวันเวลาเรียน (เรียนกลุ่มย่อย) ร้อยละ 1.33 แสดงในตารางที่ 5 – 17

ตารางที่ 5 – 17 แสดงร้อยละวันที่เรียนกวดวิชา

วัน	2552 (ร้อยละ) ปองพล	2554 (ร้อยละ) ผลการศึกษา
จันทร์ – ศุกร์	33.72	88.5
เสาร์ – อาทิตย์	33.22	88.7

6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)

รูปแบบการเรียนกวดวิชานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ เรียนมากที่สุดคือ เรียนแบบครูสอนในห้องเรียน รองลงมาคือ เรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ซึ่งสอดคล้องกับ

การศึกษาของ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) ที่พบว่า รูปแบบการเรียนที่ต้องการ สอนสด รongลงมาผ่านระบบสื่อบันทึกภาพ และสอนผ่านระบบคอมพิวเตอร์ส่วนตัว แสดงการเปรียบเทียบ ในตารางที่ 5 – 18

ตารางที่ 5 – 18 แสดงร้อยละรูปแบบการเรียนกวดวิชา

รูปแบบการเรียน	2552 (ร้อยละ) ปองพล	2554(ร้อยละ) ผลการศึกษา
ครูสอนในห้องเรียน	42.92	63.60
DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยว	37.04	45.10
VDO Multimedia ผ่าน net	19.24	19.20

จากข้อมูลนี้พบว่ารูปแบบการเรียนแบบครูสอนในห้องเรียน และแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นแต่การเรียนกวดวิชาแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet มีสัดส่วนใกล้เคียงกับปี 2552 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงเวลาที่เก็บแบบสอบถามเป็นช่วงเปิดเทอมใหม่ เดือน พ.ค. – มิ.ย. ซึ่งเป็นช่วงที่โรงเรียนเปิดเทอมใหม่ นักเรียนยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชาในรูปแบบนี้

แหล่งเรียนกวดวิชาที่นักเรียนเรียนมากที่สุด พบว่านักเรียนเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา มากที่สุด รองลงมาคือเรียนกับครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ถนิมภรณ์ อินทเกล้า (2553) ที่ศึกษานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชน ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า แหล่งเรียนกวดวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนมากที่สุดคือ เรียนพิเศษนอกเวลาเรียนกับครูหรืออาจารย์มากที่สุด รองลงมาคือเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าได้ศึกษากับนักเรียนทั้งแผนการเรียนวิทย์ – คณิต และแผนการเรียนศิลป์ด้วย ในขณะที่การศึกษานี้ ศึกษาเฉพาะนักเรียนแผนการเรียนวิทย์ – คณิตเท่านั้น แสดงผลเปรียบเทียบร้อยละดังตารางที่ 5 – 19

ตารางที่ 5 – 19 แสดงร้อยละของแหล่งเรียนกวดวิชา

แหล่งเรียนกวดวิชา	2553 (ร้อยละ) ถนิมภรณ์	2554 (ร้อยละ) ผลการศึกษา	
		จันทร์ – ศุกร์	เสาร์ – อาทิตย์
โรงเรียนกวดวิชา	42.6	55.9	64.1
โรงเรียนจัดสอนเสริม	21.1	24.9	15.6
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน	44.9	21.0	21.0
จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย	6.3	16.7	15.4
VDO Multimedia ผ่านnet	-	15.6	12.1

จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียน เรียนกวดวิชามากขึ้น และหลายรูปแบบมากขึ้น เห็นได้จากสัดส่วนร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงเรียนกวดวิชา โดยประมาณร้อยละ 10 และการจ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย ที่เพิ่มขึ้น โดยประมาณร้อยละ 10 การเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริมมีส่วนใกล้เคียงกับการศึกษาปี 2553 ส่วนการเรียนกับครูที่โรงเรียนที่เปิดสอนพิเศษที่บ้านมีส่วนลดลงมาก ในส่วนนี้เห็นได้ว่าสัดส่วนที่หายไปโดยประมาณร้อยละ 20 นี้ ส่วนการเรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ที่เพิ่มขึ้นอาจแสดงให้เห็นถึงการเรียนกวดวิชาที่หลากหลายขึ้น ซึ่งพบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกวดวิชาหลากหลายรูปแบบมากกว่านักเรียนระดับชั้นอื่นๆ อาจเป็นเพราะว่าต้องการเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย

7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)

พบว่า นักเรียนทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากคำแนะนำของเพื่อน/รุ่นพี่/ครู รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว ป้ายโฆษณา จากอินเทอร์เน็ต เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน โฆษณานั่งสื่อพิมพ์/นิตยสาร การส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ และโฆษณาวิทยุ สอดคล้องกับการศึกษาของวิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2544) ที่พบว่า นักเรียนทราบแหล่งกวดวิชาจากเพื่อนแนะนำหรือรุ่นพี่ รองลงมาการแจกใบปลิว และป้ายโฆษณา การส่งเอกสารทางไปรษณีย์ การจัดบรรยายพิเศษ ทางอินเทอร์เน็ต แต่พบว่านักเรียนทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากอินเทอร์เน็ตมีสัดส่วนที่สูงขึ้นกว่าการศึกษาของวิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ ที่ร้อยละ 16.30 เป็น ร้อยละ 31.30 และการส่งเอกสารทางไปรษณีย์มีสัดส่วนที่ลดลง จากร้อยละ 35.56 เหลือเพียงร้อยละ 5.9 และนักเรียนทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อโฆษณาทางวิทยุ ลดลงจากร้อยละ 28.7 เหลือเพียง ร้อยละ 2.6 แสดงผลเปรียบเทียบร้อยละดังตารางที่ 5 – 20

ตารางที่ 5 – 20 แสดงร้อยละของการทราบแหล่งกวศวิชาจากสื่อ

แหล่งเรียน	2544 (ร้อยละ) วิริยะ	2554 (2554) ผลการศึกษา
คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู	80.74	87.9
การแจกแผ่นพับใบปลิว	48.33	67.2
ป้ายโฆษณา	32.59	34.6
อินเทอร์เน็ต	16.30	31.3
เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน	25.93	14.9
โฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร	14.63	11.0
ส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์	35.56	5.9
โฆษณาวิทยุ	28.70	2.6

วิธีการเดินทางไปเรียนกวศวิชา นักเรียนส่วนใหญ่โดยรถยนต์ส่วนบุคคล สอดคล้องกับการศึกษาของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553) ที่พบว่า นักเรียนใช้วิธีเดินทางโดยรถยนต์ส่วนบุคคล แต่การศึกษาของประสงค์ ไชยวรรณ (2547) ที่พบว่านักเรียนเดินทางด้วยรถยนต์โดยสารประจำทาง แสดงผลเปรียบเทียบร้อยละดังตารางที่ 5 – 21

ตารางที่ 5 – 21 แสดงร้อยละของวิธีการเดินทางไปเรียนกวศวิชา

วิธีเดินทาง	2547 (ร้อยละ) ประสงค์	2553 (ร้อยละ) ถนิมภรณ์	2554 (ร้อยละ) ผลการศึกษา
รถยนต์ส่วนบุคคล	47.0	54.5	38.7
จักรยานยนต์	-	24.0	30.0
รถยนต์โดยสารประจำทาง	50.0	14.0	23.1
รถรับ – ส่งประจำ	-	-	4.6
เดิน	3.0	6.0	3.6

สภาพแวดล้อมภายนอก เช่น การเมือง และเศรษฐกิจอาจมีผลต่อการเดินทางไปเรียนกวศวิชา ของนักเรียน เนื่องจากในปี 2553 มีเหตุผลการชุมนุมทางการเมือง และปีพ.ศ. 2544 ค่าครองชีพของ ผู้ปกครองนักเรียนไม่สูงเหมือนปี 2554 แต่รายได้ของผู้ปกครองรวมกันมีค่าเฉลี่ยเท่าเดิม คือ 20,001 – 50,000 บาท

5.2.2 ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่

นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน มากกว่าชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา และเปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการมีหลักสูตรที่หลากหลายมีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตร สอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรา บัวเกตุ (2551) ที่พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถและสามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย มีหลักสูตรตัวเข้าหลายวิชา มีความสำคัญกว่าชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา

ปัจจัยด้านคุณภาพ นักเรียนให้ความสำคัญในระดับมาก กับการผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ การมีสถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ได้จำนวนมากสอดคล้องกับการศึกษาของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553) ที่พบว่า การมีจำนวนนักเรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก มีระดับสำคัญมากและของ วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2544) ที่พบว่า สถิติที่เรียนแล้วสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมากส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา ระดับมาก ส่วนการรับรองผลการสอบคัดเลือก เช่นสอบไม่ติดยินดีคืนเงิน พบว่านักเรียนให้ความสำคัญปานกลาง แต่ผลการศึกษาของพัชรา บัวเกตุ (2551) พบว่าการรับประกันผลสัมฤทธิ์การเรียน และมีการจัดเอกสารการสอนให้ฟรี ระดับมาก

ปัจจัยด้านบริการ นักเรียนให้ความสำคัญระดับมากในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านเจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง และให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยถูกต้องรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรา บัวเกตุ (2551) ที่พบว่า การที่โรงเรียนกวดวิชาสามารถให้บริการสอบถามข้อมูลได้ตลอดเวลา เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนให้บริการอย่างสุภาพและเป็นมิตร และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนให้บริการน่าเชื่อถือและวางใจได้ สำคัญระดับมาก ส่วนสามารถดู VDO บันทึกการสอนทบทวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกวดวิชาได้ จากการศึกษาค้นคว้า สำคัญระดับมากแต่ยังไม่เคยมีใครทำการศึกษามาก่อน

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด นักเรียนให้ความสำคัญระดับมากกับด้านราคาถูก การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่นป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร และการมีของแจก ของแถมและให้ส่วนลด ค่าเรียนคอร์สถัดไป สอดคล้องกับการศึกษาของพัชรา บัวเกตุ (2551) ที่พบว่า การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่นใบปลิว วิทยุ ระดับมาก ซึ่งจากการศึกษาก่อนหน้านี้ของ วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (2544) พบว่าการโฆษณาทางวิทยุ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา และใบปลิว มีผลต่อการตัดสินใจระดับปานกลาง และส่วนค่าเรียนถูกกว่าที่อื่น การผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ และการให้ส่วนลดค่าเรียน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา ระดับปานกลาง

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ครั้งนี้ ได้รับความอนุเคราะห์เก็บแบบสอบถามจากฝ่ายวิชาการ และฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนทั้ง 17 โรงเรียนเป็นอย่างดี โดยโรงเรียนได้ประสานกับนักเรียนและเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจะเก็บแบบสอบถามเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิทย์ – คณิต ที่เรียนกวดวิชาเท่านั้น แล้วจึงจัดส่งให้แบบสอบถามกลับคืนให้แก่ผู้ศึกษา เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนชายที่ตอบแบบสอบถามน้อยกว่านักเรียนหญิงที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมาก แต่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทุกโรงเรียน ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่านักเรียนชายเรียนกวดวิชาจะน้อยกว่านักเรียนหญิง สอดคล้องกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพบว่าสัดส่วนนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่ตอบแบบสอบถามจะอยู่ในช่วงใกล้เคียงกัน

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนที่เรียนกวดวิชาด้วยดังนั้นจึงไม่สามารถให้ข้อมูลสัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาต่อนักเรียนที่ไม่เรียนกวดวิชาได้ แต่ผู้ศึกษาพบข้อสังเกตว่า มีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ไม่ได้เรียนกวดวิชาเลย จากแบบสอบถามที่เสียและต้องออกแบบสอบถามซ่อมให้ครบตามจำนวน และกลุ่มที่เคยเรียนกวดวิชา แต่ยกเลิกการเรียนในเทอมถัดมา หากมีผู้ศึกษางานค้นคว้าอิสระนี้ต้องการต่อยอดความรู้ น่าจะศึกษาให้ครอบคลุมถึงสัดส่วนของนักเรียนที่เรียนกวดวิชาและไม่เรียนกวดวิชา จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดด้วย

นอกจากนี้ช่วงเวลาที่แตกต่างกันก็อาจทำให้ผลการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกันด้วย ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บแบบสอบถามในช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน เป็นช่วงต้นที่โรงเรียนเริ่มเปิดภาคเรียน หากศึกษาช่วงปิดภาคเรียนผลการศึกษาอาจแตกต่างจากนี้

การแบ่งส่วนแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วนดังที่ได้ออกแบบสอบถามนั้น แม้ไม่ได้เรียงลำดับตามกรอบแนวคิดการค้นคว้าอิสระ 6W-1H แต่ก็ได้รวบรวมครบทุกหัวข้อ ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจและการลำดับความคิดในการตอบแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถาม และสามารถนำมาสรุปผลการวิเคราะห์เพื่อนำเสนอตามกรอบแนวคิดได้เช่นกัน

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเน้นเรื่องพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนซึ่งศึกษาถึงปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาเป็นหลัก จึงไม่ได้ศึกษาถึงครอบคลุมถึง เรื่องปัจจัยส่วนประสมการตลาดด้วย

5.3 ข้อค้นพบ

ค้นพบข้อมูลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิทย์ – คณิต ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.3.1 พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง ภายใต้กรอบแนวคิด 6W 1H ดังนี้

ข้อค้นพบในส่วนนี้นำเสนอความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียน เพื่อให้ทราบว่า นักเรียนที่เพศ ระดับชั้น และเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาที่แตกต่างกันอย่างไร

1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in target Market?)

พบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิง ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนเพศชาย ส่วนใหญ่นักเรียนเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.01 – 4.00 สูงถึงร้อยละ 70 ในขณะที่นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.51 มีเพียงร้อยละ 6.8 เท่านั้น

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง จำนวน 287 คน ส่วนใหญ่ เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 4.00 สูงถึงร้อยละ 68.0 ในขณะที่มีนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เพียงร้อยละ 5.2 เท่านั้น

นักเรียนได้รับเงินไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวัน 51 – 100 บาท ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ ซึ่งมีรายได้ 20,001 – 50,000 บาท

2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)

1) วิชาที่นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชา พบว่า นักเรียนเพศชายและหญิงเลือกวิชาแตกต่างกันเพียงวิชาชีววิทยาเท่านั้น โดยเพศชายเลือกเรียนวิชาชีววิทยามากกว่าเพศหญิง

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า วิชาฟิสิกส์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการเรียนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าวิชาฟิสิกส์เป็นวิชาที่ยาก และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ได้เรียนมาก่อน

วิชาสังคม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนกวดวิชา มากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชาสังคมและวิชาภาษาไทย เป็นวิชาที่นักเรียนต้องใช้ในการสอบเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ซึ่งการสอบตรง (Quota) มีสัดส่วนถึงวิชาละ 100 คะแนน

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า วิชาเคมี นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมสูงจะเรียนวิชาเคมี มากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า นักเรียนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชา 4 วิชา ได้แก่ ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เคมี และภาษาอังกฤษ

2) หลักสูตรที่ต้องการเรียนกวดวิชา พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่ต้องการเรียนกวดวิชา กับเพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม แต่มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับหลักสูตรที่ต้องการเรียนกวดวิชา 3 หลักสูตร ได้แก่

หลักสูตรเน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรด นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต้องการมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6

เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

หลักสูตรเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)

1) เหตุผลของการเรียนกวดวิชาเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนเพศชายและหญิงแตกต่างกันเพียงเหตุผลอยากเจอเพื่อน/แฟน นักเรียนชายจะให้เหตุผลอยากเจอเพื่อน/แฟนมากกว่านักเรียนหญิง

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้เหตุผลครุณะแนะนำให้เรียนเพิ่มเติมมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนเหตุผลเพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เหตุผลนี้มากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ครูจะแนะนำให้เรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า

2) ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า แตกต่างกัน 3 ด้าน คือ ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ความพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง และความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ซึ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านความพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง ไม่แตกต่างกัน และด้านความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” น้อยกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมแล้วพบว่า แตกต่างกัน 4 ความเห็นได้แก่ ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียนใน “โรงเรียน” ความพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง ความเข้าใจ

เนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น โดยนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จะเข้าใจเนื้อหาจากการเรียนใน “โรงเรียน” น้อยกว่า มีความพึงพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเองน้อยกว่า เข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสูงกว่า และพบว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้นน้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

3) มหาวิทยาลัยที่นักเรียนตั้งใจเข้าศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ย 3.51 – 4.00 ตั้งใจเข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า และนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ตั้งใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า

4. ใครมีส่วนในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)

พบว่าผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา ไม่ได้ขึ้นกับเพศ และเกรดเฉลี่ยสะสม แต่ขึ้นอยู่กับระดับชั้น โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พ่อ/แม่ มีส่วนในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)

พบว่า เพศและเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับวันที่เลือกเรียนกวดวิชา แต่ระดับชั้นมีความสัมพันธ์กับวันที่เลือกเรียนกวดวิชา โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีสัดส่วนในการเรียนทั้งวันจันทร์ – ศุกร์ และวันเสาร์ – อาทิตย์ มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งอาจเป็นเพราะต้องกระตือรือร้นเพื่อเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

พบว่าในช่วงวันจันทร์ – ศุกร์ นักเรียนกวดวิชาในช่วงเวลา 16.00 ถึง 20.00 น. และในช่วงวันเสาร์ – อาทิตย์ นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ช่วงเวลา 08.00 ถึง 16.00 น.

6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)

1) แหล่งที่เรียนกวดวิชา ไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น และเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

แหล่งเรียนกวดวิชา มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้น 4 แหล่ง ได้แก่

- โรงเรียนจัดสอนเสริม โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริมมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6
- โรงเรียนกวดวิชา ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

- ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนกับครูที่เปิดสอนพิเศษที่บ้านน้อยกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
- เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

แหล่งเรียนกวดวิชาที่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยสะสม 1 แหล่ง คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม โดยนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ร้อยละ 59.1 เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริม

2) รูปแบบการเรียนกวดวิชา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเรียนกวดวิชากับเพศ แต่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหลายรูปแบบกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมีความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งที่เรียนกวดวิชากับเกรดเฉลี่ยสะสม คือ นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมสูง เรียนกวดวิชาในรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ มากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า

นักเรียนเรียนกวดวิชาทั้ง 3 รูปแบบ กับแหล่งเรียนกวดวิชา ดังนี้

- 1) การเรียนรูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” ส่วนใหญ่นักเรียนเรียนที่ ไลเชียม ครูคลับ และครุณีกวดวิชา (ครูแขก)
- 2) การเรียนแบบ “DVD รวมกลุ่มหรือเรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” ส่วนใหญ่นักเรียนเรียนที่ กวดวิชาวรรณสรณ์ (อู๋) กวดวิชาอาจารย์ปิง (Da'vance) เอ็นคอนเซ็ปต์ (Enconcept)
- 3) การเรียนรูปแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet” ส่วนใหญ่นักเรียนเรียนที่ www.pec9.com , www.trueplookpanya.com , www.tutoronline.co.th

7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)

1) นักเรียนทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากสื่อใด เมื่อจำแนกตามเพศ มีความสัมพันธ์กันด้านการทราบแหล่งกวดวิชาจากการแจกแผ่นพับใบปลิว ซึ่งนักเรียนหญิงจะทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากการแจกแผ่นพับใบปลิวมากกว่านักเรียนชาย เมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่า มีความสัมพันธ์กันด้านเคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รับรู้มากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยสะสม

2) การชำระค่าเรียนนักเรียนสะดวกชำระเงินสดด้วยตนเองที่โรงเรียนกวดวิชาไม่ทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่ด้านการชำระผ่านบัตรเครดิต นักเรียนชายสะดวกชำระผ่านบัตรเครดิต

มากกว่านักเรียนหญิง และ การชำระผ่านบัตรเครดิต นักเรียนชายสะดวกชำระผ่านบัตรเครดิต มากกว่านักเรียนหญิง

3) นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการเดินทางไปเรียนกวดวิชาโดยรถยนต์ส่วนบุคคล

5.3.2 ความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองเชียงใหม่

ข้อค้นพบส่วนนี้นำเสนอความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองเชียงใหม่ เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า เมื่อได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปทั้ง 3 ด้าน อันได้แก่ ผลกระทบจากการเปลี่ยนระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ความหลากหลายของรูปแบบการเรียนการสอนจากการนำเอาเทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน และการแข่งขันที่สูงขึ้นของธุรกิจกวดวิชา ส่งผลให้พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปดังนี้

1. การเปลี่ยนระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อจาก ระบบ Entrance เป็น ระบบ Admission

ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียน 3 ด้าน คือ

1.1 เนื้อหาหลักสูตรที่นักเรียนต้องการ

- ปี 2544 นักเรียนต้องการเรียนกวดวิชาโดยเน้นเนื้อหา จากการเรียนเนื้อหาล่วงหน้า ปูพื้นฐานให้แน่น แล้วจึงเน้นข้อสอบ Quota , Entrance เปลี่ยนเป็น เน้นเนื้อหาเตรียมสอบ Quota ก่อนการเรียนทำเกรดที่โรงเรียน แล้วเน้นหลักสูตรเพื่อเตรียมสอบ Admission

1.2 เหตุผลในการเรียนกวดวิชา เปลี่ยนแปลงไป เพราะ

- ในปี 2544 นักเรียนส่วนใหญ่เรียนเพื่อเน้นทำเกรดที่โรงเรียนให้สูงขึ้น เตรียมตัวเพื่อสอบ Entrance และเตรียมสอบ โควตา ที่สัดส่วนเตรียมสอบ โควตาน้อยกว่า อาจเป็นเพราะว่านักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกโดยการสอบ โควตาส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่เรียนเก่งและมีการเตรียมตัวสอบเป็นอย่างดี นักเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นตั้งความหวังไว้กับการสอบ Entrance มากกว่า
- ตั้งแต่ปีการศึกษา 2551 ถึง ปี 2554 เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบสอบคัดเลือกเป็นระบบ Admission เห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้เหตุผลของการเรียนกวดวิชาเพื่อการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาเพื่อเพิ่มระดับผลการเรียน อาจ

เป็นเพราะว่าการเปลี่ยนแปลงระบบสอบสอบเป็นระบบ Admission นั้น นักเรียนต้องยื่นผลสอบ และเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเองต่อมหาวิทยาลัยต่างๆ นอกจากจะเสียค่าใช้จ่ายในการสอบหลายครั้งที่เพิ่มขึ้นแล้วยังต้องเสียค่าใช้จ่ายจากการเดินทางด้วย และนักเรียนยังไม่สามารถมั่นใจได้ว่าจะถูกคัดเลือกจากมหาวิทยาลัยใดบ้าง จึงทำให้นักเรียนมุ่งกววิชาเพื่อให้สอบติด โควตา ก่อน เพื่อจะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการยื่นสมัครเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยผ่านระบบ Admission ได้

- 1.3 นักเรียนเรียนกววิชามากขึ้น จากสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ทั้งการเรียนรูปแบบครูสอนในห้องเรียน และรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ แม้ว่าการเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จะมีสัดส่วนที่เท่าเดิม แต่อาจเป็นเพราะว่าเก็บแบบสอบถามในช่วงเดือน พ.ค. – มิ.ย. ซึ่งเป็นช่วงที่โรงเรียนเปิดเทอมใหม่ และเป็นช่วง low season สำหรับการเรียนกววิชาแบบนี้ แต่หากเก็บแบบสอบถามช่วงอื่นอาจได้ผลที่แตกต่างกัน

2. การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้มีรูปแบบการเรียนกววิชาที่หลากหลาย ส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียนกววิชาของนักเรียนให้เปลี่ยนแปลงไป 3 ด้าน คือ

- 2.1 นักเรียนเรียนกววิชาเพิ่มขึ้น และหลากหลายรูปแบบมากขึ้น
- 2.2 นักเรียนใช้ช่วงเวลาในการเรียนกววิชาหลากหลายมากขึ้น
- 2.3 วิธีการเดินทาง ในกรณีที่นักเรียนเรียนผ่าน Internet นักเรียนอาจไม่จำเป็นต้องเดินทางไปเรียนกววิชาหากที่บ้านสามารถเชื่อมต่อ Internet ได้

3. การแข่งขันที่สูงขึ้นของธุรกิจกววิชา ส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียนกววิชาของนักเรียนให้เปลี่ยนไป

เพราะทำให้นักเรียนมีทางเลือกมากขึ้น โดยแหล่งเรียนกววิชาที่ให้ความสำคัญและบริหารจัดการอย่างดีต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ และการส่งเสริมการตลาด นักเรียนจะให้ความนิยมนมากกว่า เห็นได้จาก ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้านมีสัดส่วนที่ลดลง แต่สัดส่วนร้อยละของการเรียนที่โรงเรียนกววิชาเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นสัดส่วนการจ้างนักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัยก็เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า นักศึกษารุ่นพี่ผ่านการสอบระบบ Admission มาแล้วสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบและแนะแนวข้อสอบได้มากกว่า

5.3.3 ข้อค้นพบเพิ่มเติม

1) สำหรับโรงเรียนสามัญศึกษา

จากการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริม นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรที่ต้องการคือ เน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเนื้อหาหลักสูตรที่เน้นเพื่อเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย เมื่อพิจารณาระดับเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริม พบว่า มีนักเรียนทุกระดับเกรดเฉลี่ยสะสม และนักเรียนมีความพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเองปานกลาง และ โดยนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.51 – 4.00 ที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริมมีสัดส่วน โดยเฉลี่ยร้อยละ 22.83 แต่มีนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ถึงร้อยละ 59.1 แม้ว่านักเรียนกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนเพียง 5.6 ของนักเรียนทั้งหมด แต่เป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้รวมกันต่ำกว่า 20,001 บาท ถึงร้อยละ 40.9

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างรายได้ของผู้ปกครองกับเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนรวมกันต่ำกว่า 20,001 บาท นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนรวมกัน 20,001 – 50,000 บาท ส่วนใหญ่นักเรียนมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 4.00 ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนรวมกัน 50,001 – 80,000 บาท นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 และผู้ปกครองที่รายได้ต่อเดือนรวมกันสูงกว่า 80,000 บาท นักเรียนส่วนใหญ่เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.51 – 3.00

นักเรียนที่เรียนรูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” ส่วนใหญ่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 นักเรียนที่เรียนรูปแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” ส่วนใหญ่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ส่วนนักเรียนที่เรียนรูปแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet” เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เมื่อพิจารณาจำนวนวิชาที่เรียนกวดวิชากับเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เรียนกวดวิชาเพียงวิชาเดียว นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เรียนกวดวิชาจำนวน 4 วิชา นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 เรียนกวดวิชาจำนวน 7 วิชา และนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 เรียนกวดวิชาจำนวน 6 วิชา ดังนั้น สำหรับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อยนักเรียนจึงขาดโอกาสการเข้าถึงการเรียนกวดวิชาแบบครูสอนสด และแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก การที่โรงเรียนสามัญที่เปิดสอนเสริมจึงถือเป็นโอกาสสำหรับนักเรียนในการเข้าถึงแหล่งเรียนกวดวิชาอย่างเท่าเทียม

2) สำหรับโรงเรียนกวดวิชา

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนรูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” มากกว่าเรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ และเรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้เรียนกวดวิชาส่วนใหญ่เป็นช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ช่วงวันจันทร์ – ศุกร์ และเสาร์ – อาทิตย์ โดยแหล่งเรียนกวดวิชาที่นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนคือ ที่โรงเรียนกวดวิชา หลักสูตรที่นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) และเน้นเพื่อปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน นักเรียนให้ความสำคัญต่อบัณฑิตด้านผลิตภัณฑ์ คุณภาพบริการ และการส่งเสริมการตลาดระดับมาก ซึ่งจากคอบแบบสอบถามในส่วนคำถามเปิด ปัญหาและข้อเสนอแนะที่พบในการเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนที่เปิดสอนพิเศษที่บ้านหรือการเรียนรูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” พบปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มากกว่าการเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา และการเรียนรูปแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet” ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าโรงเรียนกวดวิชาสามารถบริหารจัดการปัจจัยด้านต่างๆ ได้ดีกว่าการเรียนกวดวิชาแบบอื่นๆ จึงทำให้ได้รับความนิยมมากกว่า

5.4 ข้อเสนอแนะ

- 1) นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนกวดวิชาในรูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน ซึ่งข้อได้เปรียบคือ สามารถถามได้เมื่อไม่เข้าใจ และสามารถยืดหยุ่นการเรียนได้ตามสถานการณ์มากกว่าการเรียนรูปแบบอื่น ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรพัฒนาเทคนิคการสอนให้นักเรียนสามารถจดจำได้ง่าย ไม่สอนซับซ้อนวุ่นวายไม่พูดนอกเรื่อง และให้ความสนทนเป็นกันเองกับนักเรียน และควรมีการกำหนดหลักสูตรให้ชัดเจน มีเอกสารประกอบการเรียนที่ตรงตามหลักสูตร ไม่ควรเก็บค่าเรียนแพงเกินไป และที่สำคัญครูผู้สอนต้องรักษาเวลาให้เป็นไปตามตารางการเรียนการสอนที่กำหนดไว้
- 2) การเรียนกวดวิชาในรูปแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” และ ข้อได้เปรียบคือ ชื่อเสียง และเทคนิคการสอนของครูผู้สอน แต่หากนักเรียนที่เรียนกวดวิชาแบบนี้ เป็นนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำอาจจะเรียนไม่ทัน และไม่สามารถถามครูผู้สอนได้ อีกทั้งนักเรียนที่เรียนมีทุกระดับเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนั้นควรจัดการเรียนการสอนตามระดับเกรดของนักเรียนด้วย
- 3) การเรียนกวดวิชาในรูปแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet” ข้อได้เปรียบคือ สะดวก สามารถดูเนื้อหาย้อนกลับเมื่อไม่เข้าใจหรือตามไม่ทัน และสามารถเลือกช่วงเวลาที่นักเรียนสะดวกที่จะเรียนได้เอง แต่เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จักของนักเรียน และเนื้อหายังไม่ครบถ้วน จึงควรพัฒนาเนื้อหาให้ครบทุกวิชาที่นักเรียนต้องการ มีหลักสูตรที่หลากหลาย และเปิดเว็บไซต์ไว้สำหรับให้นักเรียนติดต่อสอบถามได้สะดวก มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรับสมัครสอบของ

มหาวิทยาลัยต่างๆ ให้ความสำคัญต่อบัณฑิตด้านผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ และการส่งเสริมการตลาดให้มากเพราะนักเรียนให้ความสำคัญต่อบัณฑิตเหล่านี้มาก

4) ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนสามัญศึกษาที่จัดสอนเสริมที่โรงเรียน การเรียนเสริมที่โรงเรียนจัดสอน โรงเรียนจึงควรให้ความสำคัญกับการเรียนเนื้อหาพื้นฐานเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจ เพื่อให้เกรดเฉลี่ยสะสมสูง สำหรับทำคะแนนเฉลี่ยสะสม 6 ภาคเรียน (GPAX) ซึ่งใช้ถ่วงน้ำหนักได้ถึงร้อยละ 20 ในการยื่นสมัครคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

5) ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนกวดวิชา ควรให้ความสำคัญระดับมากกับบัณฑิตด้านผลิตภัณฑ์ ด้านคุณภาพ ด้านบริการ และด้านการส่งเสริมการตลาดโดยเฉพาะความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน มีเอกสารประกอบการสอนที่ตรงตามหลักสูตร มีวิชาและหลักสูตรให้เลือกหลากหลาย ด้านบริการเจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง และให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยถูกต้องรวดเร็ว ด้านคุณภาพควรปรับปรุงคุณภาพการบริหารงานและการจัดการและการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้รับมาตรฐานจากกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำสถิติจำนวนนักเรียนที่สอบผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ ควรให้ความสำคัญกับสื่ออินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นแหล่งที่นักเรียนเข้าถึงได้ตลอดเวลา และเป็นที่ยอมรับของนักเรียนในการสืบค้นข้อมูลของแหล่งเรียนกวดวิชามากขึ้น และเนื่องจากช่วงเวลาที่นักเรียนใช้ในการเรียนกวดวิชาแต่ละแห่งจะเป็นช่วงเวลาเดียวกันทำให้นักเรียนต้องตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชาแหล่งใดแหล่งหนึ่ง ดังนั้นเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนและเป็นการขยายช่องทางการตลาดให้แก่โรงเรียนกวดวิชา จึงควรพัฒนารูปแบบการเรียนกวดวิชาที่เน้นการเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ให้มากขึ้น เนื่องจากยังมีสัดส่วนในตลาดต่ำและสามารถเติบโตได้อีกมาก

6) ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประสงค์จะเริ่มต้นทำธุรกิจกวดวิชา ต้องศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกทั้งด้าน การเมือง สังคม เทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรเรียนกวดวิชาของนักเรียนมาก เห็นได้จากรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองในช่วงปีพ.ศ. 2544 – 2554 อยู่ในช่วง 20,001 – 50,000 บาท ไม่แตกต่างกันในขณะที่ค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้นมาก บัณฑิตด้านผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ และการส่งเสริมการตลาด เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน การได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงศึกษาธิการ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง และราคาที่เหมาะสม

การเลือกกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของธุรกิจมีความสำคัญ ซึ่งสำหรับ โรงเรียนกวดวิชาที่จะเปิดใหม่ จำเป็นที่จะต้องเลือกกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเพื่อจะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าได้ตรงตามความต้องการ และสามารถสร้างกลยุทธ์ที่ดึงดูดให้นักเรียนให้ความสนใจมาเรียน เนื่องจากคู่แข่งซึ่งอยู่ในธุรกิจกวดวิชามาก่อนมีจุดแข็งที่สำคัญคือ ชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับจากตลาดมีส่วนครองตลาดอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งจุดนี้เป็นจุดอ่อนที่สำคัญของโรงเรียนกวดวิชาที่จะตั้งใหม่ ในการเลือกกลุ่มลูกค้าต้องสอดคล้องกับคำถาม 6W 1H ดังตารางที่ 5 – 23

ตารางที่ 5 – 22 แสดงแนวทางการเลือกกลุ่มลูกค้าภายใต้กรอบแนวคิด 6W 1 H

ทฤษฎี 6 W 1 H	การนำไปประยุกต์ใช้
1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in target Market?)	1. เลือกตาม เพศ ระดับชั้น หรือเกรดเฉลี่ยสะสม
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)	1. วิชาที่นักเรียนต้องการเรียน 2. เนื้อหาหลักสูตรที่ต้อง
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)	1. เหตุผลในการเรียน 2. กลุ่มคณะที่นักเรียนเลือก 3. มหาวิทยาลัยที่นักเรียนตั้งใจเข้าศึกษาต่อ
4. ใครมีส่วนในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)	1. ผู้มีส่วนในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชาของนักเรียน
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)	1. วันที่เรียน จันทร์ – ศุกร์ หรือ เสาร์ – อาทิตย์ 2. แหล่งเรียนกวดวิชา 3. ช่วงเวลาที่เรียน
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)	1. รูปแบบการเรียนที่ต้องการ 1.1 เรียนกับครูในห้องเรียน 1.2 DVD เรียนกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ 1.3 VDO Multimedia ผ่าน Internet ควรตั้งอยู่ในบริเวณไหนที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายสามารถเดินทางไปเรียนได้สะดวก
7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)	สิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำให้ง่ายต่อการซื้อ และการให้บริการ

การนำข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดในส่วนที่แตกต่างกันให้เข้าใจ เนื่องจากการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนระดับชั้นที่แตกต่างกันก็ต้องจัดหลักสูตรการสอนที่แตกต่างกันด้วย เช่น การจัดหลักสูตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะแตกต่างกันนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ต้องการเรียนกวดวิชา เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย จะใช้ช่วงเวลาในการเรียนมากกว่า และเรียนหลากหลายรูปแบบมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การเปิดสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควรสอนโดยเน้นเนื้อหาปูพื้นฐานให้แน่น และเสริมโจทย์พลิกแพลงเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจมากขึ้น เนื่องจากเหตุผลในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน คือ เพื่อต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น การเริ่มต้นสามารถเปิดสอนเพียง 5 วิชา คือ วิชา ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เคมี ภาษาอังกฤษ ชีววิทยา ได้ รูปแบบการเรียนการสอนควรเริ่มด้วยรูปแบบเรียนกับครูในห้องเรียน เนื่องจากสามารถขยายไปอีก 2 รูปแบบได้ โดยการจัดการสอนแบบครูสอนในห้องเรียน ครูผู้สอนจะสามารถควบคุมการเรียนการสอนและดูแลนักเรียนได้ดีกว่า เนื่องจากมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูกับนักเรียนสามารถถาม – ตอบ ได้เมื่อไม่เข้าใจ แต่ครูผู้สอนต้องมีการเตรียมการเรียนการสอนให้ดี มีเอกสารประกอบการเรียนที่ชัดเจน ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน และไม่ควรพูดนอกเรื่องชวนคุยมากเกินไป อีกทั้งยังต้องรักษาเวลาให้เป็นไปตามตารางเรียน ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนต้องจำกัดจำนวนคนตามความเหมาะสม ไม่มากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนที่นั่งห่างกระดานมองไม่เห็น ได้ เพื่อให้ครูสามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง และควบคุมไม่ให้เสียงดังขณะเรียน แต่การเรียนรูปแบบนี้มีปัญหานักเรียนมาช้าหรือขาดเรียน ครูผู้สอนมาสายหรือบางครั้งอาจสอน ดังนั้นควรทำการบันทึกการสอนไว้สำหรับนักเรียนที่ขาดเรียนจะสามารถเปิดดูเนื้อหาที่สอนไปแล้ว โดยที่ครูผู้สอนไม่ต้องสอนซ้ำ และยังสามารถพัฒนาเป็นการเรียนรูปแบบ DVD เรียนกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ ได้อีกด้วย แต่การเรียนรูปแบบนี้ครูผู้สอนต้องเตรียมตัวอย่างดีและมีความชำนาญมีเทคนิคการสอนที่ดีจึงจะสามารถดึงดูดนักเรียนให้เรียนได้

นอกจากนี้ควรต้องแยกนักเรียนเก่งและนักเรียนไม่เก่งคนละห้อง ดังนั้นการทดสอบก่อนเรียนจึงมีความสำคัญ ในระหว่างเรียนควรมีการทดสอบหลังเรียนเป็นระยะ จัดทำรายงานตามมาตรฐานเพื่อให้ผ่านการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้ยังต้องให้นักเรียนได้ประเมินครูผู้สอนด้วยเนื่องจากความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการเปิดสอนกวดวิชา จัดทำเอกสารประกอบการเรียนให้ตรงตามหลักสูตร ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอีกประการคือ มีเจ้าหน้าที่สภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ให้ความเป็นกันเอง และสามารถติดต่อกับโรงเรียนกวดวิชาได้สะดวก

สำหรับช่วงเวลาที่เปิดสอนนั้นต้องพิจารณาตารางเรียนของนักเรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่จะเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริมซึ่งเปิดสอนช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ส่วนวันเสาร์ – อาทิตย์ นักเรียนจะเรียนช่วงเช้ามากกว่าช่วงบ่าย ดังนั้นสำหรับโรงเรียนกวดวิชาเปิดใหม่ช่วงเวลาที่เหมาะสมควรเปิดสอนช่วงตั้งแต่ 17.30 – 20.00 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์ และช่วงเวลา 12.00 – 20.00 น. ในวันเสาร์ – อาทิตย์ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงช่วงเวลาการเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริม การเปิดสอนหลังจากช่วงเวลา 20.01 อาจจะไม่เกิดความจำเป็นสำหรับนักเรียนระดับชั้นนี้ เนื่องจากนักเรียนยังไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องเตรียมตัวสอบ เพราะไม่สามารถสมัครสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ ส่วนกลุ่มคณะที่เลือกและมหาวิทยาลัยที่ตั้งใจเข้าศึกษาต่อนักเรียนอาจจะยังไม่ให้ความสำคัญมากนัก

เนื่องจากการเดินทางไปเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่ จะเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล ซึ่งน่าจะเป็นพ่อ/แม่มาส่งมากกว่าที่นักเรียนจะขับรถมาด้วยตนเอง จึงต้องถือเป็นลูกค้าอีกกลุ่มหนึ่งที่จะเข้ามาใช้บริการในโรงเรียนกวดวิชาโรงเรียนกวดวิชา ดังนั้นควรมีมุมพักผ่อนสำหรับผู้ปกครองที่มารอรับบุตรหลาน จัดบริการเสริมสำหรับผู้ปกครอง รวมถึงการจัดการเกี่ยวกับรายงานผลการเรียนการสอนของนักเรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบเป็นระยะ เช่น การเข้าเรียนของนักเรียน ผลการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน เป็นต้น ให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นต่อธุรกิจ เป็นการสร้างความประทับใจจากการให้บริการที่เกินความคาดหมาย อาจส่งผลให้เกิดการบอกต่อปากต่อปาก ช่วยประชาสัมพันธ์ให้กับธุรกิจได้อีกทางหนึ่ง เพราะแม้ว่านักเรียนร้อยละ 90 จะตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชาด้วยตนเอง แต่พ่อ/แม่ก็มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกวดวิชาของนักเรียนถึงร้อยละ 66 นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลจากการที่ครูแนะนำ ให้เรียนเพิ่มเติม และคำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่ ก็ส่งผลต่อการเลือกแหล่งเรียนกวดวิชาและการเช่นกัน การจัดงานประสมการตลาดจำเป็นต้องคำนึงถึงบุคคลเหล่านี้ด้วย

ด้านการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาด ควรทำการประชาสัมพันธ์ โดยการแจกแผ่นพับใบปลิว ป้ายโฆษณาโดยเฉพาะหน้าโรงเรียน และจัดทำเว็บไซต์ของโรงเรียนเพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้ามาอ่านรายละเอียดต่างๆ ได้ ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากอินเทอร์เน็ตถึง ร้อยละ 30 นอกจากนี้ยังต้องทำโฆษณาใน เว็บไซต์การศึกษาหรือเว็บไซต์อื่นที่มีผู้เข้าชมที่ตรงกลุ่มเป้าหมายด้วย จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด การตั้งราคาค่าเรียน ควรต้องพิจารณาด้านเศรษฐกิจ และราคาของกลุ่มแข่งขันให้เหมาะสม อาจจัดให้มีการผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ เนื่องจากปัจจุบันค่าครองชีพสูง โดยให้นักเรียนสามารถชำระค่าเรียนด้วยตนเองที่โรงเรียนกวดวิชา ได้หลายวิธี เช่น ชำระเป็นเงินสด ชำระผ่านบัตรเครดิต ผ่านบัตรเดบิต หรือชำระผ่านธนาคารได้ ให้มีการลด แลก แจก แถม ตามสมควร ให้ทดลองเรียนฟรี มีการ

จัดกิจกรรม (Event) แนะนำการเตรียมตัวสอบ แนะนำข้อสอบ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สามารถเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกวดวิชาได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการโฆษณาเพิ่มเติม อีกทั้งยังสามารถพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเป็นการสอนกวดวิชาผ่าน Internet ได้อีกด้วย

การจัดการเรียนการสอนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถสูง และมีเทคนิคการจำที่ดีมาก และมีประสบการณ์การสอนมานาน เนื่องจากสิ่งนี้เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับความสำเร็จของการเรียนรูปแบบนี้ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการควบคุมตนเอง โดยเฉพาะความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนๆ ผ่าน social network จะทำให้นักเรียนวอกแวกและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร แต่การเรียนรูปแบบนี้มีความสะดวกสำหรับนักเรียน และสามารถรองรับความต้องการเรียนของนักเรียนได้ตลอด 24 ชั่วโมงที่นักเรียนต้องการ ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบสำคัญของการเรียนรูปแบบนี้ ดังนั้นหากสามารถบริหารจัดการปัจจัยด้านต่างๆ ทั้งด้านผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ และการส่งเสริมการตลาดได้เป็นอย่างดีแล้ว โรงเรียนที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่สามารถเปิดสอนได้ทั้ง 3 รูปแบบ

ช่วงเวลาเรียนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถเปิดสอนตั้งแต่ 16.00 – 20.00 น. วันจันทร์ – ศุกร์ เนื่องจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่เรียนที่โรงเรียนกวดวิชา และสามารถเปิดสอนช่วง 20.01 – 24.00 น. เพิ่มได้อีกช่วงหนึ่ง สำหรับวันเสาร์ – อาทิตย์ สามารถเปิดสอนได้ตั้งแต่ 08.00 – 24.00 น. ได้ด้วยเช่นกัน แต่ต้องพิจารณาความเหมาะสมตามสถานการณ์ด้วย ควรเปิดสอนครบทุกวิชา ได้แก่ วิชา ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เคมี ภาษาอังกฤษ ชีววิทยา สังคม และภาษาไทย เนื้อหาหลักสูตรจะเป็นเพื่อการเตรียมสอบ เพราะนอกจากจะเน้นพื้นฐานให้แน่นแล้วยังต้องเน้นแนวข้อสอบตรง (Quota) และเตรียมสอบ GAT, PAT, O- NET เพิ่มอีกด้วย ช่วงเวลาของการเปิดแต่ละคอร์สสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะสั้นกว่า และเนื้อหาจะต้องกระชับกว่าตรงแนวข้อสอบมากกว่า เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถเปิดสอนเนื้อหาคอร์สละ 1 เทอม แต่สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน 1 คอร์สจะต้องได้เนื้อหา 6 เทอม และต้องใช้เวลา ประมาณไม่เกิน 7 เดือนสำหรับการเตรียมตัวสอบตรง (Quota) เป็นต้น หากต้องการเปิดสอนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ควรมีรูปแบบการเรียนที่หลากหลาย เพราะนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet มากถึงร้อยละ 57.4 ดังนั้น การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนควรจัดเป็นค่ายวิชาการ รูปแบบเรียนสด โดยใช้การเรียนรูปแบบอื่นเสริมเพื่อให้นักเรียนได้เนื้อหาครบถ้วน ได้แนวข้อสอบและพร้อมสำหรับการสอบทุกสนามสอบที่ต้องการ